

தொழில்நுட்பம்

மார்ச் 1970 * 30 சதம்

செய்யது பீடி

தொலைபேசி: 32301

- தரத்தில் தன்னிகரற்றது
- தலைநகரிலே தலைசிறந்தது
- தரணியெங்கும் புகழப்படுவது
- எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பது
- விற்பனையில் முன்னணியில் நிற்பது

செய்யது பீடியே!

செய்யது பீடி டிப்போ

192, பழைய சோகைத் தெரு, கொழும்பு-12.

இளம்பிறை

எண்ணிய எண்ணியாக்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின.

மாதில 6

மார்ச் 1970

பூ 6

கட்டுரை

தமிழக முஸ்லிம் லீக் ...	7
நாவலர் பிறந்தார் ...	34
இரு காட்சிகள் ...	29
ஆன்மீகப் புரட்சியாளர் ...	31

சிறுகதை

ஒரு விமர்சனம் ...	10
ஒநாய்கள் கவனம் ...	17

கவிதை

சுவை மூன்று - மஹாகவி ...	33
--------------------------	----

அட்டை

ஆனந்தா குமாரசுவாமி ...	9
------------------------	---

இளம்பிறை

திங்கள் வெளியீடு

நிர்வாக ஆசிரியர்:

எம். ஏ. ரஹ்மான்

அலுவலகம்:

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,

கொழும்பு-13 இலங்கை.

தந்தி: அரக-கொழும்பு

ILAMPIRAI

Literary Monthly

Managing Editor:

M. A. RAHMAN

Office:

231, Wolfendhal Street,

Colombo-13 (Ceylon)

Cable: **ARASU-COLOMBO**

இளம்பிறையிற் பிரசுரமாகும் கதைகளிலுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே. கவிதை-கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை இயற்றியவர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

புது வருடத்தில் புதுக்கோலத்தில்

இளம்பிறை

ஏப்ரல் முதல் வெளிவரும்!

அடுத்த பூவில்

கொழும்பு ஹோட்டல் தப்ரபேனில்

நடைபெற்ற

காந்தி நூற்றாண்டு

நினைவு நூல்கள் ஐந்தின்

வெளியீட்டு விழா

மட்டக்களப்பில் நடைபெறும்

காந்தி நூல் வெளியீடு-

கலை விழா

ஆகியனவற்றின் தொகுப்புரை
படங்களுடன் இடம்பெறும்.

ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடு

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் பெருமக்களுக்கு நற்செய்தி ஒன்று கிட்டியுள்ளது. இது தானாகப் பழுத்தது அன்று. ஈழத்தின் முஸ்லிம் கல்விமான்களும் மாணாக்கரும் நீண்ட நெடுங்காலமாக நடத்தி வந்த கிளர்ச்சியின் பலிதம். இதன் மூலம் உயர் கல்வித் திருத்தவீசில் சம ஆசனம் கிடைத்த நிறைவும் சித்தித்துள்ளது.

கல்வி தராதரப் பொதுப் பரீட்சை (உயர் நிலை) வகுப்புகளில், அதாவது பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்புகளில் 'இஸ்லாமிய கலாசாரம்' என்பதை ஒரு பாடமாகப் பயிலுதலும், அதன் சித்தி குறித்து பல்கலைக் கழகம் புகும் தகைமை பெறுதலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. கலைப் பிரிவு நோக்கிக் கல்வி பயிலும் மாணாக்கருக்கு, தேர்வுக்கான ஒரு பாடம் அதிகரித்துள்ளது. அத்துடன், இஸ்லாமிய கலாசாரத்தைப் பற்றிய தெளிவும் ஞானம் பெறும் வாய்ப்பும் அகலித்துள்ளது.

ஆனால்...

எதற்கும் சந்தேகம் எழுப்பும் சஞ்சலத்தில் வேர் கொண்டது அல்ல இந்த 'ஆனால்'. சலுகையின் பூரண பலனை அறுவடை செய்தல் வேண்டும் என்ற ஆவலின் எச்சரிக்கையாகவே இந்த 'ஆனால்' தொற்றிய விசாரணையை மேற் கொள்ளுகின்றோம்.

'திறமை', 'தகைமை' என யாருடைய சித்தத்திலும் இலேசியற் சிக்குப்படாத அளவுகோல்களைக் காட்டி, முஸ்லிம் ஆசிரியர்களின் பதவியுயர்வுகள் அந்நியராட்சி காலத்திலிருந்தே முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த அநீதிகளைக் களைந்து, முஸ்லிம் ஆசிரியர்களுக்கான பதவி உயர்வுகளை முறைப்படி வழங்கும் நந்திசையில் முதலில் முன்னின்று உழைத்த பெருமை முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூதைச்

சாரும். இதன் மூலம் மகாவித்தியாலயங்களிலே அதிபர் பதவிகள் வகிப்பும் வாய்ப்பு தமிழாசிரியப் பயிற்சி பெற்ற முதிய முஸ்லிம் ஆசிரியர்களுக்குக் கிட்டியது போலவே, உயர் வகுப்புகளிற் கற்பித்துத் தமது அறிவையும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இளம் முஸ்லிம் ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைத்தது. ஆனால், முஸ்லிம் ஆசிரியர் உலகம் அடைந்த வளர்ச்சியின் அளவுக்கு முஸ்லிம் மாணாக்கரின் கல்வி நிலை உயர்ந்துள்ளதா என்பது ஓவ்வொரு முஸ்லிம் மகனின் உள்ளத்திலும் எழுந்துள்ள கேள்வி யாகும். ஆசிரியர்கள் சுய ஆதாயங்களைப் பேணிய அளவுக்கு மாணாக்கரின் கல்வி நிலையை உயர்த்தும் மார்க்கத்தில் உழைக்க வில்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகும். இந்நிலையை ஆசிரியர் பெருமக்கள் தத்தமது மனச்சாட்சிகளை உசாவிப் பார்த்தல் விரும்பத்தக்கது.

இந்த உசாவலின் தேவை இப்பொழுது இரட்டிப்பாக உயர்ந்துள்ளது. உயர்நிலை வகுப்புகளிற் கல்வி பயிலும் மாணாக்கரின் கல்வியுடன் வினையாடுவது எரியும் கொள்ளியுடன் தலையைச் சொறிவது போன்றது. 'இஸ்லாமிய கலாசாரம்' என்ற பாடத்தைப் போதிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அரபு மொழியிலே தேர்ச்சியும், சரித்திரம் முதலிய பாடங்களிலே அகலித்த அறிவும் தேவை. மௌலவித் தகைமை பெற்ற பட்டதாரியின் தகுதியாவது குறைந்த பட்சம் இருந்தல் விரும்பத் தக்கது. இருவகையிலும் தகைமை பெற்ற எத்தனை முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் ஈழம் முழுவதும் வாழ்கின்றார்கள்? இந்தக் கணக்கெடுப்பின் விளைவு உற்சாகந் தருவதாக அமையமாட்டாது என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

நீண்ட காலத் தேவைக்கான தகைமை பெறுதல் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் கட்டாயக் கடமையாகும். ஆனால், உடனடித் தேவையை அநுசரித்து தகைமையை மட்டும அடிப்படியாசக் கொண்டு தெரிவு செய்யப்படும் ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலாவது, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலாவது ஓர் ஆண்டுக் கால விசேட பயிற்சி அளிக்கப்படல் வேண்டும் இந்த ஆசிரியர்கள் விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் அந்தஸ்தில் மதிக்கப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு ஓர் இடைக்கால ஏற்பாட்டைச் செய்து கொண்டாற்றுன் 'இஸ்லாமிய கலாசாரம்' என்ற பாடத்தினால் மாணாக்கரும், சமுதாயமும், நாடும் பயனடையும். 'இளம்பிறை' முன்வைக்கும் இந்தத் திட்டத்தை நமது கல்விமான்கள் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்வார்களென நாம் நம்புகின்றோம்.

தமிழ் வளர்க்கும் வள்ளல்கள்

இப்பகுதியிலே முஸ்லிம் பெருந்தகையொருவரை அறிமுகஞ்செய்கின்றோம். கொழும்புசெய்யது

பீடி நிறுவன நிர்வாகியான எஸ். அப்துல் காதிர் சாஹிப் மிக அமைதியாகவும் அடக்கமாகவும் தமிழ்த் தொண்டியற்றிவரும் வள்ளலாவார்.

காந்தி குல்லாவுடன், எளிமையான ஆடைகளுடன் பழம் காந்தியத் தொண்டர் போல் இவர் காட்சி தருவார். இவர்தம் இஸ்லாமிய ஞானமும் இனப்பற்றும் மற்றும் பொருள்வளம் கொண்ட முஸ்லிம்களுக்கு முன்மாதிரியானவை. இவரது உதாரண குணத்தையும், விடய ஞானத்தையும் பற்றிப் பல பக்கங்கள் எழுதலாம். வேறு சந்தர்ப்பத்தில் அவற்றைப் பிரஸ்தாபிப்போம்.

ஓர் இஸ்லாமியராக வாழ்ந்து காட்டிக்கொண்டும் நவீன கால அரசியல்-இலக்கியப் போராட்ட இழுபறிகளின் சாதக-பாதகங்களை நுண்ணிதாக உணரும் இவரது தன்மைக்குச் சான்று தமிழக முஸ்லிம் லீக் தி. மு. க. உறவை ஆமோதித்து, இங்குள்ள ஆதரவாளர்களோடு கூடி மகிழ்ந்து அளவளாவியதைக் கூறலாம். முஸ்லிம் லீக்கின் தூய்மையான அநுதாபியும் ஆதரவாளருமான இவர் தன்னைப் பிரபலப்படுத்திக் கொள்வதில் அதிகம் கூச்சமுள்ளவர்.

சென்ற ஆண்டு அல்ஹாஜ் எம். எம். பீர் முஹம்மது மீலாத் விழாச் சொற்பொழிவாளராக ஈழம் வந்திருந்த போது அப்துல் காதிர் சாஹிபின் அதிதியாகத் தங்கியிருந்தார். தமிழகத்தில் பீர் முஹம்மது சாஹிபின் அருகிலே அவரைப் பன்முறை சந்தித்திருந்தும் தன்னை அறிமுகப்படுத்தாது, ஈழம் வந்தபோதே அறிமுகமா னார் என்றால் இவரது தன்னடக்கம் எத்தகையது என்பது புலனாகும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் இவரைச் சந்தித்து மணிக்கணக்கில் அளவளாவும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் கிரகித்துக் கொள்ளும் விடயங்களே ஏராளமாக இருக்கும். எனவே, மௌன விரதம் பூணும் சங்கற்பத்தோடு அவரிடம் நான் செல்வதுண்டு. இளம்பிறையில் வெளிவந்த கட்டுரைபற்றிய தமது அபிப்பிராயத்தை ஓராண்டின் பின்னர் ஒருமுறை சாவகாசமாக வெளியிட்டார். அதிலும் விசேடமென்ன வென்றால் விடயத்தை நேராகத்தொடராமல் நயமாகவும், அழகாகவும், விநயமாகவும் ஓர்

இலக்கியகாரன் தன் சிருஷ்டியை அற்புத சித்திரமாக வரைவது போன்று விபரித்தார்.

இஸ்லாமிய சமயஞானம் நிரம்பப் பெற்றவர். எப்பொழுதும் தன்னை வெளியில் காட்டி விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாமல் பின்வரிசையில் இருப்பதிலே திருப்தி காண்பவர். இஸ்லாமியர் தம் வாழ்வில் புகுந்துள்ள பிற மத ஆசாரங்கள்-இஸ்லாத்திற்குத் தீங்கிழைக்காதவரை-நீக்கப்பட வேண்டிய தில்லையென்பதும், அதே சமயத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு அந்நியமான கலாசாரங்களைப் புகுத்துதல் தவறென்பதும் அவரது திடமான கருத்து.

திருப்பூர் மொஹிதீ
ஹுடன் அப்துல் காதிர்
சாஹிப்

*

‘அரசு வெளியீடு’
நூலின் முதற்பிரதி
யை அப்துல் காதிர்
சாஹிப் அமைச்சரிடம்
வாங்குகின்றார்.

இத்தனைக்கும் மேலாக இவர் ஓர் இலக்கிய ரசிகர்; நல்ல வாசகர். காந்தி நூற்றுண்டு மலர் சம்பந்தமாகச் சந்திக்கச் சென்ற போது காந்திஜி எழுதிய பிரமச்சரியம் நூலை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அங்கு தமிழ் நூல்கள் அழகாக அடுக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு வியந்தேன்.

பொது நலனில் பெரிதும் ஆர்வமுள்ள இவர் சமூக-கல்வி-கலாசார-இலக்கிய விடயங்களுக்கு மறைமுகமாகப் பொருளீந்து உதவுகின்றார். அடக்கமும், பொறுமையும், நிதானமும், நிர்வாகத்திறனும் கொண்ட ஜனாப் எஸ் அப்துல் காதிர் சாஹிப் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழ் வளரவும், தமிழ் மூலம் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் வளரவும் ஆதரவு நல்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

தமிழ் நாடு முஸ்லீம் லீக் விவகாரத்தைப் பற்றிய பக்கச் சாய்வற்ற விமர்சனங்களை வெளியிடும் பெருமை 'இளம்பிறை'யைச் சார்ந்தது. அத்துடன், லீக் பற்றிய சில அந்தரங்க உண்மைகளை வெளியிடுவதிலும் நாமே முந்தி நின்றோம். இதன் காரணமாகச் சிலருடைய எதிர்ப்பினையும் சம்பாதித்துள்ளோம். லீக் சேமமாக வளருதல் வேண்டும்-தலைமைப்பீடம் சுயநலந் துறந்து, முஸ்லீம் மக்களுடைய பொதுவான சேமலாபத்திற்காக உழைத்தல் வேண்டும் என்ற தூய நோக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் வெளியிடும் கருத்துக்கள் தர்மஞ் சார்ந்தன. தர்மத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பு அதர்மத்திலே வேர் கொண்டது. எனவேதான், அத்தகைய எதிர்ப்பினைத் தாங்கவுந் துணிந்தோம். தமிழ்நாடு முஸ்லீம் லீக் விவகாரங்கள் பற்றிய பல புதிய ஊழல்களை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் வகையில் தமிழகத்திலிருந்து அன்பர்கள் பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள். இடநெருக்கடி காரணமாக ஒரேயொரு கடிதத்தை மட்டுமே இங்கு பிரசுரிக்கின்றோம். ஏனையன அடுத்து வெளிவரும் 'இளம்பிறை'ப் பூக்களில் இடம்பெறும். (ஆ-ர்)

எங்கும் ஹனபிகள் என்பதே பேச்சு!

தலைவரும் ஹனபி என்பது உறுதியாச்சு!!

.....இந்த வகையில் 'இளம்பிறை'யின் சமுதாயப் பணி மகத்தானது. அது போற்றிவரும் நடுவுநிலைமைப் பாதை பாராட்டத் தக்கது. 'இளம்பிறை' அமைத்துத் தந்துள்ள கூட்டுச் சேராப் பிரசுர களத்தை மேலும் சில உண்மைகளைத் தெளிவு படுத்த நானும் உபயோகிக்கலாம் என நினைக்கின்றேன்.

1962 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சென்னை அசெம்பிளிக்கான தேர்தலில் லீக் எட்டு வேட்பாளரை நிறுத்தியது. அனைவரும் தோல்வியே கண்டனர். தோல்விக்கான காரணத்தை ஆராய்தல் இப்பொழுது அவசியமற்றது. ஆனால், அத்தோல்வியை வெற்றியாக மாற்றும் பணியிலே லீக்கர்கள் பாடுபட்டார்கள். இதற்காக லீக்கர்கள் சில அரசியல் சாணக்கியங்களைக் கையாள நேர்ந்தது. அத்தகைய சாணக்கியங்கள் எந்த அரசியல் கட்சியின் வளர்ச்சிக்கும் தேவைப்படலாம். அதனை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. மாறாக வரவேற்கவுஞ் செய்கின்றேன். ஆனால், சாணக்கியம் என்ற பெயரால், மிக அருவருக்கத் தக்க, இஸ்லாமிய நம்பிக்கைகளுக்கு மிகவும் அந்நியமான ஒரு கொள்கையைத் திட்டமிட்டுக் கடைப்பிடித்து வருவதாகத் தோன்றுகின்றது. கடந்த ஆறு ஆண்டு காலத்தின் லீக் வாழ்வினை நுணுகி ஆராயும் பொழுது, இந்த உண்மையே எல்லாவற்றிலும் மேலோங்கி நிற்கின்றது. இந்தப் போக்

கிளைக் களைந்தெறிதல் இனப்பற்றுடைய ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் புனித கடமையாகும்.

1964 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சென்னை கார்ப்பரேஷன் தேர்தலுடன் தமிழ்நாடு லீக் தேர்தல் வெற்றிகளைச் சுவைக்க ஆரம்பித்தது. இதனைத் தொடர்ந்து, கார்ப்பரேஷன் துணை மேயர் பதவியும், மேயர் பதவியும் லீக்கர்களுக்குக் கிடைத்தது. இவர்கள் இருவரும் ஹனபி மத்ஹபைச் சேர்ந்தவர்கள். தலைவர் இஸ்மாயில் சாஹிப் ஹனபியானதினால், இப்படியொரு பிரிவு மோகம் தலைமைப் பீடத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை யாரும் அன்று நினைத்துக்கூடப் பார்க்கவில்லை. ஆனால், இப்பொழுது? இந்த உண்மைதான் தலைமைப்பீடத்தின் ஏனைய ஊழல்கள் அனைத்துக்கும் விளை நிலமாக அமைந்துள்ளதோ என நினைக்க வைக்கும் அளவுக்குப் பூதமாக வளர்ந்துள்ளது.

1967 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் லீக் வேட்பாளர் மூவர் சென்னை அசெம்பிளிக்கு M.L.A. ஆகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் மூவரும் ஹனபிகள்! ஒரேயொரு லீக்கர் லோக சபைக்கு M. P. ஆகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவரும் ஹனபி! சென்னை மேல் சபைக்கு M. L. C. ஆக ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவரும் ஹனபி! தில்லி ராஜ்ய சபைக்கு ஒரு லீக்கர் M. P. ஆகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவரும் ஒரு ஹனபி!

முஸ்லிம்கள் ஹனபி ஷாபி-மாலிகி-ஹம்பலி என்ற நான்கு இமாம்களின் நான்கு பிரிவினராக வாழ்ந்த போதிலும், எந்தப் பாகுபாடும் எந்தப் பிரிவினரையும் பிரித்து வைக்கவில்லை. நான்கு பிரிவுகளுக்கும் எவ்வித வேற்றுமையும் கிடையாது என்பதையும், அவ்வாறு வேற்றுமை கற்பித்தல் பாவம் என்பதையும் நான் அறிவேன். ஆனால், தலைவர் இதனை அறியாது செயற்படுகின்றார் என்ற எண்ணத்தை அண்மைக் காலப் போக்கு உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இன்றுள்ள முஸ்லிம் லீக்காரியக் கமிட்டியில் ஹனபிகள் ஏராளம் என்பதுடன், அவர்களுக்கே சலுகையான பதவிகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே சமயம், லீக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுள்ள முதிய தொண்டர்களுள் பெரும்பான்மையோர் ஷாபிகள் என்பதும் கவனத்திற்குரியது. 'எங்கும் ஹனபிகள் என்பதே பேச்சு! தலைவரும் ஹனபி என்பது உறுதியாச்சு!' என்று தமிழகத்திலுள்ள முஸ்லிம் இளைஞர்கள் குமுறுகிறார்கள். இதற்குத் தமிழ் நாடு முஸ்லிம் லீக் தலைமைப் பீடம் என்ன பதில் தரப்போகின்றது?

—காயல் ஹமீத்

கலாநிதி ஆனந்தா குமாரசுவாமி

1947

ஆம் ஆண்டில், ஈழநாடு தன்னுடைய இரண்டு தலைமைத் தமிழ்ப் புத்திரர்களை இழந்து வறுமையுற்றது. ஒருவர் 'யாழ்நூல்' தந்த முத்தமிழ் வித்தகராம் விபுலானந்த அடிகளார். அவருடைய உருவப் படத்தை அட்டையிலே தாங்கி 'இளம்பிறை' யின் விசேட மலரொன்று வெளிவந்திருக்கின்றது என்பதை நேயர்கள் அறிவார்கள். 'இளம்பிறை'யின் இப்பூ பிறிதொரு கலைமேதை யான ஆனந்தா குமாரசுவாமியின் உருவப்படத்தை அட்டையிலே தாங்கி வெளிவருதல் மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாகும்.

இலங்கையர் பொதுவாழ்வில் மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்டுழைத்த சேர் முத்துக்குமாரசுவாமி என்னும் யாழ்ப்பாணத்தமிழரின் மகனாக 1877 ஆம் ஆண்டில் ஆனந்தா குமாரசுவாமி பிறந்தார். தமது 70 ஆவது வயதில் அமெரிக்கக் குடிமகனாக மரணம் எய்தினார். கீழைத்தேயக் கலை-கட்டடம், சிற்பம்-சித்திரம், செய்யுள்-இலக்கியம், புராணம்-தத்துவம் ஆகியவற்றின் பரமார்த்த ரசிகராகத் திகழ்ந்தார் மேலும் சிந்தனைகளைத் தழுவி மகிழ்ந்த நேரத்திலும், கிழக்கு நாடுகளின் - குறிப்பாக இந்துக்களின் - சிந்தனைகளை ஏனையவர்களும் விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபட்டுழைத்தார். "எதார்த்தம் பற்றி உள்ளுணர்வும் அதனுடன் இணைவதுமாகிய அநுபவத்திற்கு நாம் மதம் என்றும் பெயர் சூட்டலாம், கலை என்றும் பெயர் சூட்டலாம்" என அவர் நம்பினார். பொஸ்டன் நகரத்திலும், ஏனைய அமெரிக்க நகரங்களிலும் அமைந்துள்ள நூதனசாலைகள் பலவற்றிலே பணியாற்றி, இந்தியக் கலைக்கு உலக அரங்கில் உரிய மதிப்பு அளிக்கப்படுவதற்குப் பாடுபட்டுழைத்த முதலாவது கீழைத்தேயத்தவர் என்ற பெருமையும் ஆனந்தா குமாரசுவாமி அவர்களுக்கே உண்டு.

ஆனந்தாக் குமாரசாமி,
அவன் பெயர் நீடு வாழ்க!
ஏனென்றால், கிழக்கு நாட்டார்
எம்மவர் எமையே தாழ்ந்து
போனவர் என்று நிற்கப்,
புதுமையாய்ப் பழமை சாற்றி
தேனென்ற கலை எமக்கும்
தெரிந்த தென்றெடுத்துச் சொன்னார்.

மஹாகவி

எஸ். எல். எம். ஹனிபா 'இளம்பிறை' வாசகர்
களுக்குப் பழக்கமான கதைஞராவர். பிரிவின
மெல்லிய சலன இழையிலே சுயநலந் தொற்றிப்
படரும் பிரிவின இக்கதையிலே சித்திரிக்கின்றார்.

ஒரு விமர்சனம்

—எஸ். எல். எம். ஹனிபா

இன்று நேற்று? ஆறுமாதங்
களாக அவன் வரவேயில்லை.

நேற்று அந்த ஊருக்குப்
புதிதாய் வந்த நகைக்காரன்
அவனிடம் சொன்னவை நினைவுத்
தடத்தில் விரைகின்றன.

“இவருக்கு . அதுதான்
உங்கட மொய்தீனுக்கு புதாரில
யும் ஒரு கல்யாணம். அதிலயும்
முணுபிள்ளைகள் இருக்கு.”

எந்தப் பெண்ணிற்கும்—அது
வும் குழந்தைகள் இரண்டிற்குத்
தாயான பிறகு — நிலைகுலையச்
செய்யும் அந்தச் செய்தி அவள்
மனத்தில் எந்தவித சலனத்தை
யும் ஏற்படுத்தாத பாவம்.
அதற்குமாராக அவள் அந்த
நகைக்காரனின் முகத்திலே
அறைந்தாற்போல், “நமக்கு
அதப்பத்தி யென்ன? எத்த
னையை எண்டாலும் வைச்சிக்
கட்டும். எனக்கும் எண்டபிள்ளை
களுக்கும் குடிக்கக்கஞ்சியும், உடுக்
கத்துணியும் தந்தாற் போதும்”

நடுங்கும் குரலில் உருட்டப்படும்
வார்த்தைகளிலே அமானுஷி
யமான பதிபத்தித் திரட்டு.

இரவின் போர்வைக்குள்
விறைத்து, மோன மயக்கத்தில்
முழுகிக்கிடந்த அந்தக் கிராமம்
மெல்ல மெல்ல விழித்துக்
கொண்டு வந்தது. கிராமம்
என்ற சொல்லின் முழுமை.
மேற்கே கண்ணாடியை உருக்கி
வார்த்தாற்போல ஆடி அசைந்
தோடும் ஆறு கிராமத்திற்கு
நேர்வகிடு இழுத்து அழகு காட்டு
கின்றது. அந்தக்கிராமத்தின்
அழகில் நெஞ்சு பறி கொடுத்து
அங்கு வந்த கவிஞர்கள், யாத்
திரிகர்கள் ஆகியோருடைய விப
ரங்களை அதிகம் அறிய முடிய
வில்லை. ஆனால், பிழைப்பு நாடி
அக்கிராமத்திற் குடியேறி வம்ச
வேர்களை ஆழ இறக்கி நிலை
கொண்டவர்கள் பலர். அவர்
களுள் ஒருவன்தான் நகைக்கார
மொய்தீனும். வந்த புதிதில் அந்
தக்கிராமத்திற்கே அவன் புதிய
தொரு கலை ஏற்படுத்திய பிரமை

நிலைத்தது. அந்தக்கிராமத்தின் நடை, உடை, பாவனைகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டு

காலுக்குப் பளபளக்கும் 'பம்' சூஸ் - சூஸின் முன்பக்கத்திற்கு வெள்ளிக்கரை இழுத்தாற்போல் மூடியிருக்கும் பழையகாட்சாரன். மடிப்புக் கலையாத நைலான் ஷேர்ட். இவையெல்லாம் இணைந்து காண்பவர்களை யெல்லாம் அவனுக்கு நண்பர்களாக்கிற்று.

தங்கம் .. வெள்ளி தங்க நகைகள் ..

அவன் குரல் காற்றோடு இணைந்து சூன்யத்துள் கலந்து காற்றுச் செல்லும் திக்கெல்லாம் அவனைக் காண விழிகள் பல காத்து நிற்கும்.

தன்னுடைய தொங்கட்டானுக்கு தூக்கு வாங்க வேண்டுமென்ற ஆசையில் முகிழ்த்து— சப்தம் வந்த திசையில் காதைத் தீட்டி நின்ற மரியங்கண்டு துவைத்துக் கொண்டிருந்த களிமண் பாத்தியை விட்டும் துள்ளிக் கொண்டு கடப்பிற்கு வந்தாள்.

“என்னரிக்கு?”

“எல்லாமிரிக்கி” அவன் வார்த்தைகள் குத்தலாக வெளியேறுகின்றன.

“எல்லாமெண்டா?”

“உங்களைப் போலவங்களுக்குத் தேவையான தெல்லாம்” அவன் ஒரேவார்த்தையில் ஒப்புவித்தான்.

“மரியங்கண்டோ . . . வ நகைக்கார ஆளைக் கூட்டிக்கிட்டு வா புள்ளே ய்” அவள் தாயின் கூப்பாடு அந்தக் கிராமத்தின் ஒரு பகுதியை நகைக்கார மொய்தீனுக்குத் தன் பாட்டிலேயே விளம்பரம் செய்து கொடுத்தது.

அவனைச் சுற்றிக் கொண்டு ஒரு சிறிய கும்பல் கூடியது. அவன் அந்தத் தோல்பையைத் திறந்து ஒவ்வொன்றாய் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

கூட்டமெல்லாம் கலைந்த பின்னர் மரியங்கண்டின் தாய் “தம்பி! இந்தப் புள்ளைக்காகிய தூக்கிரிக்கா என்று பாருங்க— பாப்பம்” வார்த்தைகள் சாவதானமாக வந்து விழுந்தது.

ஆயத்தமாக வைத்திருந்த வளைப்போல அவனும் தூக்கை அவள் கையில் வைத்தான்.

காலை இளம் வெய்யிலில் அவளின் உள்ளங்கையில் உருண்டு கொண்டிருந்தபடி அந்த வெள்ளித் தூக்குகள் பனித்துளிகள் போல் பளபளத்தன.

வாசலில் போட்டிருந்த பந்தற்காலுக்கு முட்டுக் கொடுத்து நின்ற மரியங்கண்டைப் பக்கத்தில் அழைத்து அவளின் காதுகளில் பொருத்திப்பார்த்தாள். முயற்சி பலிதமாகவில்லை.

மீண்டும் .. மீண்டும்

மரியங்கண்டின் பூப்புரை சிவந்து, செங்குருதி உறைந்து கொண்டு வருவது கண்களுக்குள் தைக்கவே மொய்தீன் “இங்க

கொண்டுவாங்க பாப்பம்''
என்றான்.

மரியங்கண்டு — அவள்
சிவிர்த்து, அவன் அருகில்—
தாயின் பக்கத்தில் குந்திக்
கொண்டாள்.

நீண்ட நாள் பயிற்சியின்
பலிதமாக அடுத்த கணமே
அவளின் காதுகளில் அந்தத்
தூக்குகள் 'டால்' அடித்திற்று.

தான் நினைத்ததை
அடைந்து விட்டதான பெருமி
தத்தில் அவள் மிதக்கும்
போது

ஆண்மனம் நிதர்சனத்திற்கு
அப்பால், ஆன்மீக வலிமையை
ஒடுக்கி, அதன் கட்டிப்பில் அவளு
டைய அம்மண மேனியின் அள்ளு
அழகைத் தரிசிக்க விழைகின்றது.

இயற்கையின் தன்னிச்சை
யான தவிசிருக்கையானது எத்
துணை சுந்தரமானது? அதற்கு
அவளே சான்று! இந்த வினாவும்
விடையும் மொய்தீனின் குரு
நிலத்தில் சத்திய யுத்தம் நடத்தி
ஓய்ந்தன.

மகளின் கழுத்தில் மூன்று
முடிச்சுவிழுவதிலேயே கண்ணும்
கருத்துமாய் நிற்கும் மரியங்கண்
டின் தாய், மொய்தீன் மகளைப்
பார்ப்பதை அனுமதிப்பவளைப்
போல தன் செய்கையையும்,
பார்வையையும் வேறென்றிற்
காட்டினாள்.

கணவனை இழந்து—கைம்
பெண்ணாகி — மூன்று பெண்களை

யும் 'கடைக்குட்டி' மகனையும் தன்
கையாலேயே காப்பாற்றிவரும்
மரியங்கண்டின் தாய் அனுபவ
சாத்தியமான கொள்கைகளைப்
பயின்று வருவதில் தவறில்லை.

உழைப்பு அவளாகியது.
ஆனால், சாண் தைக்க முழம் கிழி
வதைப் போல வறுமையின்
நிழல் அவள்மீது கவிந்து நெடிது
வளர்ந்தது. திரண்டு கொழுத்து
வெந்து மடிந்த வாழ்க்கையின்
முதுசொம்மாக பக்குவம்
அடைந்து நிற்கும் மரியங்கண்
டும்—மொட்டாகி நிற்கும் ரஸீ
னாவும்—முகையென அரும்பும்
ஜெமீலாவும், 'கடைக்குட்டி'
அகமதுந்தான்.

“தம்பிக்குத் தெயிலை
வைபுள்ள” —அவன் பார்வையில்
சிக்குண்டு நின்ற மரியங்கண்டு
விடுபட்டு அடுப்பில் புகைமூட்
டத்தொடங்கினாள்.

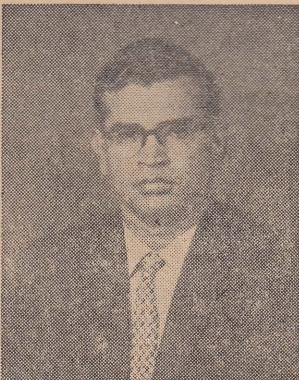
“தம்பி! இப்ப காசி எடுக்க
ஏலாது. பாணைகளை சுட்டுத்தான்
எடுக்கணும்.”

“அதுக்கென்ன? பிறகு எடுக்
கலாம்” என்றவளின் பார்வை
அடுப்பில் புகையோடு புகையும்
மரியங்கண்டில் விழுந்தது.

அன்று பகல் அவனுக்கு
அங்குதான் சாப்பாடு விழுந்
திருக்க வேண்டும் சாயந்திரம்
அங்குள்ள சந்தையில் பெரிய
பெரிய விரால் மீன்களையும்—சில்
லறைச் சாமான்களையும் வாங்கி
மரியங்கண்டின் தங்கைச்சி ரெஸீ
னாவிடம் கொடுத்தவன் அங்கு

மட்டக்களப்பில், ஒரு காலத்தில், 'வில்லுப்பாட்டு' என்ற பெயரால் ஏதோ நடைபெற்று வருவதாகக் கேள்விப்பட்ட துண்டு. 'வில்லுப் பாட்டு வெளுத்து வாங்குகிறது' என்று பலரும் பேசியதால், அதனை நானும் பார்க்க நேர்ந்தது. வில்லுப்பாட்டு என்ற பெயரால் நடத்தப்பெற்ற அந்தக் குரங்குச் சேட்டையைப் பார்த்ததும் 'இனிமேல் வில்லுப் பாட்டுப் பார்ப்பதே இல்லை, என்று என்னுள் ஒரு சபதம் இயற்றிக் கொண்டேன். ஆனால், அண்மையில் ஒரு 'விறுதா' நண்பனின் நச்சரிப்பைத் தாங்கமுடியாது காத்தான் குடியில் நடைபெற்ற வில்லுப்பாட்டிற்குப் போக நேர்ந்தது. அஃது என் மனத்திலே ஒரு மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டது. முதுபெரும் இஸ்லாமியக் கவிஞரான அப்துல் காதிர் லெப்பை அவர்கள் இயற்றியுள்ள 'செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம், என்ற காவியத்தை நான் வாசித்ததுண்டு. வில்லுப்பாட்டிற்கு ஏற்ற நூலாக அப்பொழுது அது எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆனால், நடிகவேள் வடவன் வீரமணியின் பயிற்சியுடன் லத்தீப் அவர்கள் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சி எவ்வாறு நிகழுதல் தகும் என்பதை நிறுவிக்காட்டி எல்லோர் பாராட்டுதலையும் பெற்றார். தமிழருடைய பாரம்பரியக் சலையான வில்லுப்பாட்டின் மூலம், தமிழ் பேசும் இஸ்லாமியர்களுடைய தனித்துவக் கலாசாரத்தைப் பிழிந்துகாட்டி விட்டார்கள்! அதனை எவ்வாறு பாராட்டினாலும் தகும். இஸ்லாமியர் மத்தியில் மிக மௌனமாக ஏற்பட்டுவரும் இந்தக் கலாசாரப் புரட்சிக்குக் காரணகர்த்தர் ஜனாப் எஸ் எம் கமாலுத்தீன்

எஸ். எம். கமாலுத்தீன்

என்பதை அறிந்த பொழுது நான் அவ்வளவாக ஆச்சரியப்படவில்லை. அவர் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்-பேச்சாளர் வரிசையில் முதலிடம் பெறுபவர். கொழும்பு பொது நூலகப் பொறுப்பாளராக அமர்ந்து, அமைதியாகவும் அடக்கமாகவும் கலை-இலக்கியப் பணிபுரிபவர் இஸ்லாமிய நுண்கலைக் குழுவுக்குத் தலைவராக இருக்க அவர் முற்றிலும் தகுதியானவர் என்பதை நிறுவுவதற்கு அவர் ஊக்கத்தால் உருப்பெற்றுள்ள செய்னம்பு நாச்சியார் வில்லுப்பாட்டு ஒன்றே போதுமானது.

புதிதாய்த் திறந்த 'ப்யூட்டி சென்ட்ரர்'ருக்குள் புகுந்தான்.

அடுத்த நாள் பொலபொல வென்று விடிந்த காலைப் பொழுது "மரியங்கண்டுக்கும் நகைக்காரனுக்கும் ராத்திரி கலியாணம் முடிஞ்சிட்டதாம்" என்ற மங்களகரமான செய்தியையும் பரப்பியது.

அதற்குப்பிறகு — அவளின் திருமணத்திற்குப் பிறகு—அவளை மரியங்கண்டு என்று யாரும் அழைப்பதில்லை. அவள் பெயரின் பின்னால் இருந்த 'கண்டை' வெட்டி 'பீவீ'யை அழகு ரஸனையுடன் ஓட்டிக் கொண்டான் மொய்தீன். அதுவும் நிலைத்து விட்டது.

கொஞ்சக் காலத்திற்குப் பிறகு அந்தக் குடிசையும் வீடாக மாறிக் கொண்டு வந்தது.

அந்தச்சிறிய தோற்பையிலேயே அத்தனை பேருக்கும்—அதுவும் இன்றைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும்—வாரி வழங்கும் அந்த இறைவனின் பெருமையை எண்ணி ஆச்சரியப்படாதவர்களேயில்லை.

ஆரம்பத்தில் அவளை அலட்சியம் செய்தவர்கள் பின்னால் அவன் கைக்கடிகாரத்தில் நேரத்தைக் கேட்டுக் கொண்டே 'பொக்கற்'றில் அமுங்கிக் கொண்டிருக்கும் 'சிகரெட்'டை எடுத்துப் பற்றவைக்கும் அளவுக்கு அன்பர்களாகினர்.

பின்னர், அந்தக்கிராமத்தின் எத்தனையோ பேர்களுக்குக் கொழும்பைக் காட்டிக் கொடுத்த பெருமையும் அவனுக்குண்டு. ஆனால், சில நாட்களில் வெளியூர்களில் அவன் வியாபாரத்தை முடித்து வீடு திரும்பியதும் அந்தச் சிறிய வீட்டின் 'கேற்'றை இழுத்து மூடிக் கொண்டே உள்ளே போவான்.

அவன் பின்னாலே செல்லும் அத்தனை பிள்ளைகளும் அந்தத் தகரக் 'கேற்'றில் முட்டி மோதிப் பின்னமுடிவார்கள். அவளின் அந்தச் செய்கை, பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுக்குக் கெல்லாம் பயம் கலந்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது.

அதைத் தொடர்ந்து...

"மரியத்திட புருஷன் அபின் யாவாரம் செய்யிறயாமே?"

"இல்லடி, அவண்ட முகத்தைப்பாத்துக்கிட்டு அப்படிச் சொல்லியே?"

"இவக்கு அவன் இனிக்க வைச்சிட்டான். இந்த நாளயில எந்தக் கோணரயும் நம்ப ஏலாது"

சட்டிபானைத் திடலில் 'குச குச' மகாநாடு நடத்தியவர்கள் மரியம் பீவீயின் தாயாரின் வருகையினால் சுபாவமாகிக் கொள்வார்கள்.

புதிய நகைக்காரன் கூறிய செய்தியின் சலனம் மோனம் கொள்ளுகின்றது.

கடந்த ஆறுமாத காலமாக அவனைக் காணாது — அவன் நினைவிலேயே காலம் கழிக்கும் அவனும் — அந்தச் சின்னஞ்சிறுகசனும்

கைக் குழந்தை அழ்த் தொடங்கவே பால் அடித்துக் கொடுக்க எண்ணி 'மா'டினைத் திறந்தாள். 'டின்' காவியாகிக் கிடந்தது. கையில் ஒரு சதக் காசுமில்லை அவன் வைத்துச் சென்ற நகைநட்டுக்களை விற்றே நாட்களை ஓட்டினாள்.

இனிமேல்

நினைக்கும்போது கடந்த கால வாழ்க்கையின் ரூசிகள் அடிநாக்கில் நீரறச் செய்தாலும் நிகழ்கால நிலைமை அவளுக்கு உப்பாகக் கரித்திற்று.

'அப்படியென்றால் மண் ஏத்திற சின்னவனுக்கிட்டச் சொல்லி ஒரு கரத்தை மண்வாங்கி மீண்டும் சட்டிபாளை வைக்க வேண்டியதுதான்.' எண்ணம் உறுதி கொள்ளுகிறது.

அந்தக் குழந்தையின் பிஞ்சுக்கால்களைக் கொண்டு இடையைச்சுற்றிக் கொண்டவள் நடையைக் கட்டத்தொடங்கினாள்.

ஈங்கக்கடையைத்தாண்டும் போது அன்றையப் பேப்பரைக் கையில் வைத்துக் கொண்டே அந்தக் கிராமத்தின் 'படித்த மேதை'யாகத் திகழும் மனேஜர் உரக்கச் சப்தம் போட்டுப் படித்தார்

“முகமூடித்திருடன் பிடிபட்டான். நள்ளிரவில் வீட்டிற்குள்

புகுந்து பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியான நகைகளையும் கொள்ளையடித்து — வீட்டிலுள்ளோர்களையும் கத்திக் குத்திற்குள்ளாக்கிய அ. முகைதீன் என்பவன் கையும் மெய்யுமாகப் பொதுமக்களால் பிடிபட்டான். நாட்டில் நடந்த பல கொள்ளைகளிலும், கொலைகளிலும் மேற்படி நபர் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக அறியக்கிடக்கின்றது!”

“ஆரு? மரியம் பீவிடபுரி ஷாரு?” என்று பாத்தும்மா சற்றே உடற்குழைவுடன் கேட்டாள்.

நாற்பதைத் தாண்டிவிட்ட உடலிலும் பதினெட்டு வயது எழுச்சிகளை கண்ணாமூஞ்சு விளையாடவிட்டு அவள் பேசுவது சற்று விரசமானதாகத் தோன்றும். அந்த விரசத்திற்குத்தாளம் போட்டுப் பேச இசைவதற்கிடையில் நடந்து வரும் மரியம் பீவியின் உருவத்தை மனேஜரின் விழிகள் குடிக்கின்றன.

பார்வையின் திருப்பமும், மனேஜரின் அகநாக்கில் புரளும் சுவைத்தினவும் பாத்தும்மா அறியாதவளல்ல. வானம் பார்த்த பூமி-கருணை பொழியாது கடந்து செல்லும் வெண்முகிலைக்கண்டு சினந்து கொள்ளுமே! அதைப் போன்ற ஒருவகை முனிவின் வெடிப்பு.

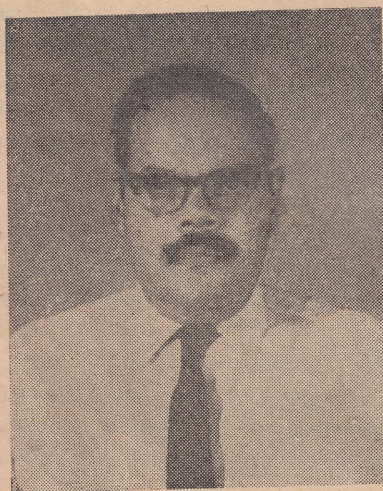
“நடுஊருக்குள்ளே கள்ளன் போட்டுப்படுத்தவ நடந்து போற அழகைப் பாத்திங்களா” இந்த வாசகத்தால் தன்னுடைய

பத்தினித்தனத்துக்கு அத்தரை அள்ளித் தெளித்துக் கொண்ட ஒரு சுகமும் பாத்தும்மாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால், மனேஜரின் தளம் வேறு. அவர் இளம்பசிகாரன். இந்த உணர்ச்சியை அழகு ரசனை என்றே அவர் விளங்கிக் கொள்வார்.

பாத்தும்மாவின் செவிகளைக் கடிப்பது போல “இருந்தாலும் நகைக்காரன் சாமான் சாமான் தான்” சொல்லக்கூடாத வொன்றைச் சொன்ன உணர்வில் நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான்.

“மகரிக்குள்ள கோழி பிடிக்கப் போறவங்களுக்குத் தானே மரியத்திடது தெரியும்” என்று பிணங்கிக் கொண்டே பாத்தும்மா நழுவுகிறாள்.

சங்கக்கடையில் கோலமிட்டு வைக்கப்பட்ட மிருக உணர்ச்சி மோதல்களை அறியாத நிர்மலத்தின் நித்யத்வமாய், ஆறுமாதங்களாகப் பிரிந்து வாழும் நகைக்கார மொய்தீனின் உருவத்தை மன மெல்லாம் வித்தி — அந்த ஒடுக்கமான சுகத்திற்குள் தன்னை முற்றாக ஒப்புக் கொடுத்த திருப்தியுடன்—மரியம் பீவீ நடந்து கொண்டு இருக்கின்றாள்.

வருந்துகின்றோம்

சிலோன் டோக்கோ கம் பேனி லிமிடெட் விளம்பர நிர்வாகியாகப் பணியாற்றிய எகெர்டன் கனகசபை அவர்கள் காலமானதையறிந்து வருந்துகின்றோம்.

‘இளம்பிறை’யின் அன்பராகவும் ஆதரவாளராகவும் எமக்கு உற்சாக மூட்டி, எமது இலக்கியப் பணிக்கு உறுதுணையாக நின்ற அப்பெருந்தகையின் மறைவை

எண்ணி இளம்பிறை நிர்வாகமும் அதன் ஊழியர்களும் தமது ஆழ்ந்த அநுகாபத்தை அவரது குடும்பத்திற்கும் உறவினருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றார்கள்.

மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் அமைந்த கதைகளை எழுதியுள்ள போதிலும், ஈழத்து முன்னணிக் கதைஞர்கள் வரிசையில் இராஜநாயகன் அவர்கள் ஒரு நிரந்தர இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். 'ஊமைச்சி காணும் கனவைக் கூட, ஒத்தூதும் ஊமைக் குழலிலேயே பிழிந்து காட்டும் ஆபூர்வ ஆற்றலுடன் கதைகள் எழுதும் இவர், நீண்ட இடைவெளிக் குப் பின்னர் இக்கதையை எழுதியுள்ளார். 'இளம்பிறை' வெளியிட்டுள்ள 'காந்தியக் கதைகள்' என்ற காந்தி நினைவு நூலுக்காகவே இச்சிறுகதை விசேடமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. மது விலக்குப் பிரசாரத்தில் இருவர் கொண்டுள்ள நோக்கம் பற்றிய மறை கவர்ச்சியும், நளினமான கலைத் துவமும் இக்கதையிலே நேர்த்தியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

—ஆர்.

ஒநாய்கள் கவனம்

—இராஜநாயகன்

வாசலை நெருங்குவதற்கு ஏழு எட்டு அடிகள் இருக்கும் போதே, காலணிகளை ஒதுக்குப் புறமாகக் கழற்றிவிட்டு, உள்ளத்தைப் புனிதமாக்கி, ஒன்று பட்ட மனத்தோடு ஆச்சிரமத்தை நோக்கி அடி எடுத்து வைத்த என் பவித்திரத்திலேயே நான் மிதந்து செல்கிறேன். அந்த நிலையில், என்கூட எனக்குப் பக்கத்தில் வந்து கொண்டிருந்த நண்பர்கள், என்னைப் பொறுத்த வரையில் அங்கில்லை.

உள்ளே நுழைகிறேன்.

“வாருங்கள்” என்று வர வேற்கும் ஒரு குரல் என்காதுப் பறைகளை மெதுவாய்ச் சீண்டுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்திலே சர்வமதத்தினரும் தலைவணங்கும் ஆத்மீகமாய், அந்த ஆத்மீகத்திலே தன் பூர்வாசிரமத்தையே மறந்து விட்டுத் துல்லியமான ஓர் ஒளியாய் விளங்கிய 'பிள்ளையார் சுவாமி'யின் ஆச்சிரமத்துள் நான் நிற்கிறேன்.

நடுவிலே புகைந்து கொண்டிருந்த ஊதுபத்திக் கற்றையின் நறுமணத்தையும், புதிதாகச் சாணத்தால் மெழுகிடப்பட்டிருந்த தளத்தின் வாசனையையும் பிய்த்துக் கொண்டு, என் மூக்கில் ஆத்மீகம் பரிமளித்தது. கண்கள், அந்த ஆத்மீகத்தின் மூலத்தைத் தேடி, நான்கு ஓரங்களையும் இரண்டு முறை சுற்றி வந்து அதைக் காணாத ஏக்கத்

தில் அங்கிருந்தோர் மேல் படிந்தன.

தெருவோரத்திலே, ஒழுங்கையிலே நெடுஞ்சாணையாய்க் கால்களைத் தொட்டுக் கண்களில் வைத்துக் கொள்கிற பக்தர்களுக்கு, அவரவர் பக்குவத்துக்குத் தக்கபடி, ஆத்மீகத்தையோ-லெளகீகத்தையோ, ஆசியாக-வசையாக வழங்கி நிற்கும் அந்தப் புரியாத புதிரைக் காண என்னுள் வளர்ந்து நின்ற ஆவல் இப்பொழுது கரைந்து கொண்டிருந்தது.

அரையிலே வரிந்து கட்டியிருந்த சால்வைகளோடு பல பெரிய மனிதர்கள் ஒரு புறமாக ஏதேதோ மெல்லிய குரலில் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நானும், என்னோடு வந்த நண்பர்களும், அங்கு முன்னரே வந்து கூடியிருந்த, எங்களுக்குத் தெரிந்த சிலரோடு ஒரு பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டோம்.

எதிர்பார்ப்பு, அந்த ஆச்சிரமத்தின் புனிதமான சூழலிலே, நிமிஷங்களின் கழிவிலே பெருமலையாய்க் கனத்தது.

அரையிலிருந்த சால்வையை அவிழ்த்து, மறுபடியும் இறுக வரிந்து கட்டிக் கொண்டே எழுந்து நின்ற ஒரு பெரிய மனிதர், ஒரு கல்லூரியில் அதிபராயிருந்து இளைப்பாறியவர், சுவாமிகள் இருக்கிற மான்தோல் ஆசனத்தைப் பார்த்து வணக்கஞ்செலுத்தி விட்டு ஆரம்பித்தார்.

“சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தோடு நாம் தொடங்கப் போகிற புனிதமான சேவைக்குரிய இந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தைத் தேவார பாராயணத்தோடு தொடங்குவோம்.”

எனக்குப் பக்கத்திலிருந்த ஒருவரை அதிபர் பார்க்க, அவர் எழுந்து நின்று. “திருச்சிற்றம்பலம்” என்று தேவார பாராயணத்தைத் தொடங்கினார். எல்லோரும், என்னோடு வந்த ஒரு கத்தோலிக்க நண்பர் உட்பட, எழுந்து நிற்கிறோம்.

இறுதியில், “எல்லா உயிர்க்கும் இறைவாபோற்றி” என்று அங்கு நிலவிய புனிதத்தையே புனிதமாக்கி அமர்ந்தோம்.

நின்று கொண்டேயிருந்த அதிபர் மறுபடியும் தொடங்கினார்.

“சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தோடு இந்தப் பெரிய கைங்கரியத்தை, புனிதமான இத்தொண்டை ஆரம்பிக்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, சுவாமிகள் இங்கு பிரத்தியக்ஷமாக இல்லாவிட்டாலும் கூட, அவரது ஆசியும் கருணையும் எங்கள் மேல் கவிந்து, எம்மை வழி நடத்தி வெற்றிதரும் என்பதில் எனக்கும், இங்குள்ள நண்பர்களுக்கும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுண்டு. ‘எங்கும் பிரகாசமாய்’ இருக்கும் எங்கள் நடமாடுந் தெய்வத்தின் ‘அலகிலா விளையாட்டுக்களில் இதுவும் ஒன்று.’”

தன்னை மீறி வந்த புன்னகையில் தினைத்து, தன்னையே ஒரு கணம் மறந்து நின்ற அதிபர், புன்னகையைக் கலைக்காமலே தொடர்ந்தார்.

“எங்களை இங்கு கூட்டிய திருவருளின் நோக்கம் பற்றி எல்லோரும் அறிவீர்கள். அந்த நோக்கமே நமக்கெல்லாம் இடப்பட்ட பணியுமாகும். இந்தப் பணி, சுவாமிகளின் கருத்தாக எழுந்ததே எங்கள் பெரும் பேராகும்.

“யாழ்ப்பாணத்திலேயுள்ள சாராயத் தவறணைகளை எல்லாம் பொதுசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்பதே எமக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கும் நோக்காகும். இதற்குரிய பணி, இங்கு கூடியிருக்கிற, பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட எங்களைச் சார்ந்திருக்கிறது.”

அதிபர் கூறிய - நாங்கள் அங்கு வந்து கூடிய - நோக்கம் பற்றி எனக்கு முன்னரே தெரியும். இளமை வீறு தூண்ட, தேர்ந்தெடுக்க ஒரு துறை தெரியாத குருட்டுப்போக்கில், மக்களிடையே புகுந்து ‘தொண்டு’ செய்ய வேண்டும் என்று உள்ளே துடிக்கிற துடிப்போடு ஆசிரியரை சேர்ந்து விட்ட அந்நிய நாட்கள். எங்கள் கல்லூரித் தலைவர் என்னையும், இன்னும் மூன்று ஆசிரியர்களையும் ‘பொறுக்கி’ எடுக்கும் போதே, எம்முன்னால் வைக்கப்படப்போகிற இந்தப் பணி பற்றிச் சொல்

வியிருந்தார். ஆனாலும், இதனை இந்த இளைப்பாறிய அதிபரின் பக்குவமிருந்த குரவில் கேட்ட போது, உடலிலே ஒரு சிலிர்ப்பு; உள்ளத்திலே ஒரு பரவசம்; சூக்குமத்திலே (சுவாமிகளுக்குத் தெரிந்துவிடக் கூடாதே!) எனக்கே பிடிபடாத ஒரு பெருமை.

இப்பெருமையுள் மூழ்கி நான் வெளிப்படுகையில் பேச்சொலி கேட்கிறது:

“திருநெல்வேலி, சாவகச்சேரி, சங்காணை போன்ற இடங்களிலெல்லாம் உள்ள தவறணைகளே முதலில் எமது இலக்குக்கு உரியவை... அதிலும் முதன் முதலில் திருநெல்வேலியே நமது மது விலக்குப் போர்க்களமாகும். ஒல்லாந்தருக்கு மாட்டுக் கறி கொடுக்க மறுத்துத் தாய்நாடு சென்று பேரும் புகழும் (ஓ, பேரும் புகழும்!) ஈட்டிய ரூனப் பிரகாசரது தாயகமான இக்கிராமமே எமது முதற்களமாவது மிகப் பொருத்தமானதும் உற்சாகந் தருவதுமாகும்.”

சபையிலே, தம்மை மறந்த நிலையில் கைதட்டி, ஆச்சிரமத்தின் புனிதத்துக்குக் களங்கமாய் விடுமோ என்ற அச்சத்தில், இடையில் நிறுத்திவிட்ட சிலரின் அவலம் ஒரு கணம் தேங்குகிறது.

“இங்குள்ள எல்லோருமே இந்தத் தவறணை ஒழிப்பு—மது ஒழிப்புப் போராட்டத்தில் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும். ஆன

Gandhiyak Kathaikal

காந்தீயக் கதைகள்

STORIES ON GANDHIAN THEMES AS
ROOTED IN CEYLONESE SOIL

யாழ்ப்பாணம் - திருக்கோணமலை -
மலைநாடு-மட்டக்களப்பு-
கொழும்பு-ஆசிய பல
பகுதிகளில் வாழும் ஈழத்து
முன்னணிக் கதைஞர்
பதின்மரின்
பத்துப் புதிய
சிறுகதைகளின்
தொகுதி.

நோக்கிலும் - உத்தியிலும் பலபட
அமைந்துள்ள இக்கதைகள்
ஈழத்து மண்ணிலே காந்தீயம்
எவ்வாறு வேரூன்றியுள்ளது
என்பதைப் பூரணமாகத்
தரிசிப்பதற்கு
உதவுகின்றன.

This volume consists of
ten new stories by
R. Balakrishnan, Devan - Yalpanam,
Rajanayagam, N. S. M. Ramiah,
V. A. Rajaratnam, Raj - Mithra,
Theliwatta Joseph,
Rasikamami Kanaga - Senthinathan,
K. V. Nadarajah and M. A. Rahman

- all leading Ceylon Tamil Writers-
specially for the occasion.
It is representative in that
the contributors come from
Jaffna, Trincomalee, Batticaloa,
Up - country and Colombo
(the main Tamil - speaking areas of
Ceylon)
and reflect a diversity of
approach and technique.

Both the traditionalists
and the moderns,
belonging to various religions,
find a place here.

தொகுப்பாசிரியர்:
எஸ். பொன்னுத்துரை

Compiled and Edited by:
S. Ponnuthurai

சாதாரணப் பதிப்பு: ரூ 3/00
நூல்நிலையப் பதிப்பு: ரூ 3/75

Popular Edition: Rs 3/00
Library Edition: Rs 3/75

Gandhi Paamaalai

காந்தி பாமாலை

POETS' HOMAGE TO CANDHI

இந்தியா-ஈழம் - சிங்கப்பூர் - மலேசியா
ஆகிய நாலு நாடுகளில் வாழும்
100 கவிஞர்கள் இயற்றியுள்ள
நூறு கவிதைகள் அடங்கிய
கவிதை நூல்.

1888 ஆம் ஆண்டிலே பிறந்த முதிய
கவிஞர் தொடக்கம் 1948 இல் பிறந்த
இளங்கவிஞர் வரை நூற்றுவர்
தரும் நூறு வகை மலர்கள்
அடங்கிய மாலை.

This volume begins with
Bharathi's poetic garland
and ends with Tagore's.

In between there are
100 poems
by living poets
from India, Ceylon,
Malaysia and the Republic
of Singapore.

This anthology
is representative:
the oldest poet was
born in 1888
and the youngest in 1948.

தொகுப்பாசிரியர்:
கவிஞர் அண்ணல்

Edited by:
Annal

சாதாரணப் பதிப்பு: ரூ 3/00
நூல்நிலையப் பதிப்பு: ரூ 3/75

Popular Edition: Rs 3/00
Library Edition: Rs 3/75

லும் கிராமம்—இடத்துக்கிடம் செயலாளராக அந்த அந்த இடத்துக்குரியவரை நியமித்தல் பொருத்தமாகும் என எண்ணுகிறேன்.

“முதற் களமான திருநெல் வேலிக்கு, அவ்விடத்தைச் சேர்ந்த திருவாளர்...செயலாளராக இருந்தால் மிக நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம்.”

எல்லாக் கண்களும் என் மேல் படிகின்றன. அந்தரத்தில் பறப்பது போன்ற உணர்ச்சியில் நான் மிதந்து மீள்கிறேன்.

“அவரே பொருத்தமானவர்” என்று பல குரல்கள் ஆசிகளாக வந்து என்மேல் குவிகின்றன.

“எமது இப்போராட்டத்துக்குத் தூய்மையான உள்ளமும் சேவா உணர்ச்சியுமுள்ள இளைஞர்களே முன்னணியில் நிற்கவேண்டும். இது எவ்வளவு முக்கியமோ, அது போலவே எமக்கு நிதியும் முக்கியமானது. பிரசாரத்துக்கு, வாக்கெடுப்பின்போது போக்கு வரத்துக்கு, தொண்டர்களின் உணவுக்கு என்று நாம் எதிர்பாராத விதத்தில் எத்தனையோ செலவுகள் முன்வந்து நிற்கும்.

“ஆனால் அதுபற்றி நாங்கள் யோசிக்கவே வேண்டியதில்லை. காரணம் இதோ இருக்கிற திருவாளர் முத்துத்தம்பி அவர்களே. நிதி சேர்க்கிற சிர

மத்தை எங்களுக்கு வைக்காமல், முழுச்செலவையும் தாமே ஏற்றுக் கொள்ள முன் வந்திருக்கிறார். முதலில் சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தோடு இன்று அவர் தரப்போகிற தொகை...”

முத்துத்தம்பியரை அதிபர் திரும்பிப் பார்க்கிறார்.

அடக்கமே உருவாக, அரையில் கட்டிய தும்பைப் பூப் பரமாஸ் சால்வை அவிழ்ந்து விழுகிற நிலையில், நெற்றியில் துலங்கும் சந்தனப் பொட்டோடு முத்துத்தம்பியார் எழுந்து சட்டைப் பைக்குள் கைவிட்டு ஒரு ‘செக்’கை எடுத்து கீழே தயாராக இருந்த வெற்றிலை பாக்குப் பழத்தின் மேல் வைத்து, பவித்திரமாக நீட்டுகிறார்.

மான்தோலுக்கு வணக்கஞ் செலுத்தி, அதிபர் அதனை வாங்கிக் கொள்கிறார்

எதிர்பார்ப்பு, மெளனத்தில் புடைத்து நிற்கிறது.

அதிபர் ‘செக்’கைப் பார்த்து விட்டு, “ஓ. இரண்டாயிரம்! இரண்டாயிரம் ரூபா!” என்றார்.

சொற்கள் எங்களுள்ளே மின்சாரமாய் இறங்க, உடல் புல்லரித்தது.

அதிபரின் சொற்கள் உணர்ச்சியில் குழைந்து மறுபடியும் வெளிவந்தன.

“திருவாளர் முத்துத்தம்பியை இங்கு பலரும் அறிவார்

கள். ஆனாலும் அவரை அறியாதவர்களுக்காக, அவரை அறிமுகப்படுத்தவேண்டியதுகடமை. இந்தப்பெரிய வள்ளல், இந்தத்தொகையையும் தந்து, இன்னும் தருவதாக வாக்களித்திருக்கிறார், தனக்குத் தானே குழி தோண்டுவது போல. ஏனென்றால், இவர் தான் இந்தக் குடாநாட்டிலுள்ள சகல தவறணைகளையும் குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறவர். காந்தியத்தின் மேலுள்ள தீவிரமான பற்றினால் தனக்குத் தானே குழி தோண்டுகிறவர் போல..”

தலைவர் முடிக்கவில்லை. உணர்ச்சிப் பெருக்கில் எல்லோரும் “முத்துத்தம்பியர் வாழ்க!” என்று கோஷமிட்டார்கள்.

எல்லோரையும் கையெடுத்துக் கும்பிட்ட முத்துத்தம்பியரின் கண்களில் கண்ணீர் துளித்திருந்தது.

காந்தி!

காந்தி என்ற மகாசக்தியின் பிடியில் என்னை இழந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் அந்தப் பேரொளி உலகை அந்தகாரத்தில் விட்டுச் சென்றபோது, யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு முழுவதுமே யுகயுகாந்தரங்களாய்த் திரண்டு குவிந்த துக்கத்தின் உருவெடுத்து, பண்ணைக் கடலோடு சங்கமமாகச் செல்கிற சனசமுத்திரமாய்ப் பிரவகித்துச் சென்றபோது, அதில் ஒரு பரமானுவாய், ‘உடுத்தக் கதராடை இல்லையே’ என்ற இல்

லாமையின் அரிப்போடு சென்ற நான் இன்று கதராடை பூண்டு பிரசாரத்துக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

உண்மை, அஹிம்ஸை என்பவற்றில் என்னைத் தோய்த்து காந்தியத்தை எனது முழுமையான உயிர்ப்பாக்க எனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை என் உயிரே இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருந்தது. சிந்தனை, செயல், மூச்சு எல்லாவற்றிலுமே காந்தியம் தோய்ந்து கிடந்தது.

இதற்குப் பின்னணியாய் அமைந்து, என்னை இந்தத்துறையிலே உந்திவிட்ட இன்னும் ஒரு சம்பவமும், பம்பரமாய் நாங்கள் செய்த பிரசாரத்தின் மத்தியிலே, நான் எனது கதராடையைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிற சந்தர்ப்பங்களிலே அடிக்கடி என் மனத்திரையில் படங்காட்டும்.

ஆறு வருடங்களுக்கு முன், காந்தி என்ற காந்தி அணைந்த போது, பண்ணையை நோக்கிச் சென்ற சனசமுத்திரத்தில் என்னோடு மணியும் வந்து கொண்டிருந்தான். எங்களுக்கு முன்னால், “வைஷ்ணவ ஜன தோ”வை இசைக்கும் இசையாகி, பெண்களின் கூட்டமொன்று வீதியின் ஒரு நீளத்தில் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

ஊது பத்தி, சாம்பிராணி என்பவற்றிலிருந்து கிளம்பிய வெண்புகை, அப்

Gandhi Tharisanam

காந்தி தரிசனம்

APPROACHES TO GANDHI

CONTRIBUTORS INCLUDE

Nobel Prize Winners

நோபல் பரிசு பெற்ற
ஒன்பதின்மர்

Rabindranath Tagore, Pearl S. Buck,
M. Sholokhov, Albert Einstein,
W. Heisenberg, C. V. Raman, L. P. Pearson,
Fr. Dominic Pierre, Martin Luther King

World - famous figures from five continents

உலகப் பெரியார்
அறுவர்

U Thant, Lord Casey, Louis Fischer,
Haile Selassie, J. C. Smuts, Harold Wilson

Occupants of Rashtrapati Bhavan

வைஸ்ராய் மாளிகை
வாசிகள் ஐவர்

Rajaji, Rajan Bapu, S. Radhakrishnan,
Zakir Husain, V. V. Giri

Indian Premiers

இந்தியப் பிரதமர்
இருவர்

Jawaharlal Nehru, Indira Gandhi

Eminent figures

பிரபலத் தலைவர்கள்
எழுவர்

ஆகியோருடைய
29 கட்டுரைகள்
அடங்கிய கோவை.

Vinobaji, Moulana Azad, Sarojini Naidu,
Jayaprakash Narayan, J. B. Kripalani,
Devadas Gandhi and Mulk Raj Anand.

தொகுத்துத் தமிழாக்கியவர்:
எஸ். பொன்னுத்துரை

Compiled, Edited and
Translated by:
S. Ponnuthurai

சாதாரணப் பதிப்பு: ரூ 2/50
நூல்தியைப் பதிப்பு: ரூ 3/25

Popular Edition: Rs 2/50
Library Edition: Rs 3/25

பெண்கள் அணிந்திருந்த வெள்ளை வெளேரென்ற உடைகளிலிருந்து பிறந்து, வானவெளியில் வியாபித்து நிற்கிற மகாத்மாவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது போல மேலே பரவிற்று.

அந்தக் கூட்டத்தில் ஒருத்தி, நடை தளர்ந்து, வீதியின் ஓரத்தில், சாக்கடையின் விளிம்பிலே காலை வைத்தவள், “ஐயோ” என்று நான் கதற முன்னரே, சாக்கடையுள் குதித்து விட்ட மணியின் தோளிலே விழுந்து துவண்டு கிடந்தாள்.

பின்னால் தங்கி, இரண்டு பெண்களோடு மணியும் நானுமாக அப்பெண்ணுக்கு முதலுதவி செய்த காரணத்தால், அடுத்த ஆண்டில் மணியையும் அந்தம் பெண் மாலாவையும் மணப் பந்தலில், “கஸ்தூரிபாயும் காந்தியும் போல் வாழ்க!” என்று வாழ்த்துகிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

கல்யாணமான ஆறு மாதத்தில், உடற் பயிற்சி ஆசிரியராக இருந்த மணி, அதை உதறி விட்டு ‘நேவி’ யிலே சேர்ந்துவிட்டான். மூன்று மாதத்துக்கொரு முறை யாழ்ப்பாணம் வந்து போவான்.

ஒரு முறை அவன் வந்திருந்த போது அவனைத் தேடிப் போயிருந்தேன்.

உள்ளே ஏதோ கலவரம்.

“இதென்னடா உன் கோலம்?” —மணியின் தகப்பனாரின் ஏக்கத்தில் குழைந்த கேள்வி.

“யூ, மை டியர் பப்பா, யூ மைன்ட் யுவ பிஷினெஸ்” தடுமாறுகிற வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து ஒரு பேய்ச் சிரிப்பு.

தொங்கிய முகத்தோடு மணியின் தகப்பனார் வெளியேறுகிறார். நான் வாசலில் நின்றதைக் காண அவர் கண்களில் நின்ற கண்ணீர்ப்படலம்.

நான் அறையினுள் எட்டிப் பார்க்கிறேன்.

நினைவில் வாந்தித்து விட்ட சகதியின் மேல் அலங்கோலமாக முகட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு, மணிகிடக்கிறான். ஒரு மூலையில் நின்று கட்டை விரலை வாயுள் திணித்துக் கடித்து அழுகையை அடக்கிக் குமுறிக் கொண்டு மாலா நிற்கிறாள். அவளது நிலையும் சாராய நெடியும் என்னை வெளியே தள்ளுகின்றன.

“ஐயோ, காந்தி! கஸ் தூரிபாய்!” என்று ஓலமிடுகிற என் இதயத்தைப் பொத்திக் கொண்டு வெளியேறியேன்.

இந்த நினைவில் பிறந்த உத்வேகத்தில், என் கிராமத்திலும் யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிலும் மட்டுமல்ல, இலங்கை முழுவதும்—உலகம் முழுவதும் உள்ள தவறணைகளை ஒழித்துக் கட்டிவிட வேண்டும் என்ற ஒரு நினைவு என்னுள் மகாமேருவாம் வளர்ந்து நின்றது.

ஓ மாலா, உனக்கும் உன் போன்ற பெண்களுக்கும் வாழ்வழி வகுக்கிறேன், பார்!

நண்பர்களும், சுவாமிகள் வீட்டிலே கூடிக் கதைத்த பெரியவர்களும், நானுமாகத் திருநெல்வேலியில் மூலை முடுக்கெல்லாம் சென்று பிரசாரஞ் செய்தோம். ‘மது விலக்கு’, ‘தவறணை ஒழிப்பு’ப் பிரசாரத்தில் என் கதர் வேஷ்டியும் சட்டையும் கசங்குவது தெரியாமல் உழைத்தேன்.

காந்தி மாஸ்ரர்! — சிறுவர்கள் எனக்கிட்ட செல்லப் பெயர்.

மாலே வேளைகளில், சாராயத்தால் — மதுவால் மறைமுகமாக நைந்துபோன நோஞ்சான் சிறுவர்களோடு பிரசாரப் பவனியும் போது, காந்தியைப் பற்றி-மதுவைப் பற்றி ‘காந்தி மாஸ்ரர்’ ரிடம் கதைகள் கேட்பதில் அவர்

களுக் கிருந்த உற்சாகத்தில், அந்தியில் விட்டுப் பிரியும் போது தம்மையும் மறந்து, ‘காந்தி மாஸ்ரருக்கு ஜே!’ என அவர்கள் கூவுவதைக் கேட்டு எனக்கு மயிர்க்கூசு செறியும்.

பொதுசன வாக்கெடுப்புத் தினம் வந்து சேர்ந்தது.

அதிகாலையிலிருந்து ஊரிலுள்ள ஆண்களை யெல்லாம் காரர்களில் இழுத்து வந்து, இதற்கென அமைத்திருந்த பந்தலுள் இருத்தினோம். முத்துத்தம்பியருடைய ‘ஹில்மன்’ காரும் அங்கு மிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

பந்தலில் சிறுநண்டிகள், சோடா, மோர், இளநீர் என்பன வழங்கும் சிறுவர்கள் சுறுசுறுப்பாக ஓடியாடினார்கள். முத்துத்தம்பியரின் காரில் தொண்டர்களுக்கு மத்தியான உணவு பொட்டலங்களாக வந்திறங்கியது.

நான் எனது வாக்கைப் போடச் சென்றேன்.

“ஏன் மாஸ்ரர், வராதவர்களின் வோட்டைப் போட யாரையாவது அனுப்புங்கோ. இஞ்சை நாங்க ‘செக்’ பண்ண மாட்டம் அனுப்புங்கோ” என்று தேர்தல் அதிகாரியே என் காதுள் சொன்னார்.

“மாருட்டம் செய்யலாமா?”

‘காந்தி மகான் அதை ஒப்பு வாரா?’

‘சத்தியத்துக்கு இது
விரோதமில்லையா?’

‘மகாத்மா தம் வாழ்
நாள் முழுவதும் விளைவின்
பலாபலனை நோக்காது,
அதை நாடும் வழியின் தூய்
மையைத்தானே வலியுறுத்
தினார்.’

ஓ, மாலா!

என் மனத்துள் நிகழ்ந்த
இப்போராட்டம் நான் பந்தலுக்
குத் திரும்பிய பிறகும் நின்று
விடவில்லை. நண்பன் ஒருவனி
டம் இது பற்றி மனமில்லாமலே
பிரஸ்தாபித்தேன்.

“முடிவு நல்லதாயிருந்தா,
நாங்க கள்ள வோட் போடுற
தாலே யாருக்கு நடடம்? இதிலே
என்ன பிழையிருக்கு?” என்று,
விஸ்டைப் பார்த்து ஏதோ ஒரு
எண்ணையும் பெயரையும் எடுத்த
துக் கொண்டு அவர் வாக்குச்
சாவடிக்கு ஓடினார்.

வெற்றிப் பெருமிதத்துடன்
அவர் திரும்பி வந்த போது,
முத்துத்தம்பியரும் பந்தலினுள்
நுழைந்து கொண்டிருந்தார்.

நண்பனிடம் விஷயத்தை
அறிந்ததும் அவர் புன்னகைத்
தார்.

“அப்பிடிச் செய்யிறதிலே
தப்பில்லை. முடியுமானவரை
செய்யுங்கோ. இது பற்றிக்
கதைக்கத்தான் நான் இப்ப
வந்தது.”

அங்கு நின்றவர்கள் எல்
லாரும் வேறு வேறு பெயர்களில்
சென்று (மகாத்மாவே, மன்வித்
துக் கொள்ளுங்கள்) வாக்குப்
போட்டு விட்டு வந்து, மறுபடி
யும்போனார்கள். மறுபடியும்...

நேரம் முடிந்து விட்டது.
எண்ணல்.

நான் உள்ளே போனேன்.
புன்னகையோடு அதிகாரி எனக்கு
ஆசனந்தந்தார். உள்ளே முத்
துத்தம்பியர் வந்த போது, அதி
காரி எழுந்து நின்று வரவேற்
றார்.

எண்ணல் ஆரம்பித்துவிட்
டது.

வெளியே, “மது அரக்கன்
ஓழிக!”, “மகாத்மா காந்திக்கு
ஜே!” “காந்தி மாஸ்தர் வாழ்க!”
கோஷங்கள் ஒலித்துக் கொண்
டிருந்தன.

எண்ணி முடிந்ததும் அதி
காரி எழுந்து, மகிழ்ச்சியோடு
என் கையைப் பற்றிக் குலுக்
கினார்.

“தேயையானதை விட
மேலதிகமாக நானூறு வோட்
கிடைச்ச உங்களுக்கு வெற்றி,
மாஸ்தர், வெற்றி!”

வெற்றியும் முத்துத்தம்பி
யரும் சூழ்ந்துவர வெளியே வரு
கிறேன். அவர் “வெற்றி” என்று
கூவுகிறார்.

எல்லோரும் எங்களை
மொய்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

பல பெரியவர்கள் என்னோடு கை குலுக்கி முதுகில் தட்டுகிறார்கள். இரண்டு மாலைகள் என் கழுத்தில் வந்து விழுகின்றன.

ஓ, மாலா! வழி பிறக்கிறது.

அன்றிரவு, நித்திரையின்றிப் புரண்டு கொண்டிருந்த என் காதுகளில் “ஜே” கோஷமே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வெற்றியின் வெறியில் இரண்டு நாட்கள் கழிந்து விட்டதே தெரியவில்லை.

மூன்றாம் நாளிரவு பதினொரு மணிக்கு மேல் ஒரு நண்பன் ஓடி வருகிறான்.

“மாஸ்ரர், உடனடியா ஒருக்கா வந்திட்டுப் போங்கோ!”

என்ன அவசரமோ, ஏதோ! கையிலிருந்த “சத்திய சோதனை”யை வைத்துவிட்டு அவனோடு ஓடிய நான் வீதியில் ஏறியதும், “என்ன விஷயம்?” என்று கேட்டு வைத்தேன்.

“வாருங்கோ... வந்து பாருங்கோ!”

“என்னடா, அப்படிப் பெரிய விஷயம்?”

சந்தியிலிருந்த வைக்கோல் கடையின் முன்னால் இருட்டில் நிற்கிற ஒரு காரை அவன் சுட்டிக் காட்டினான். அதிலிருந்து

ஏதோ பொருள்களை இறக்கி உள்ளே அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“பார்த்தீர்களா?”

“என்ன விஷயம்?”

“சாக்குச் சாக்காய் சாராயம்”

என் தலையில் யாரோ சம் மட்டியால் அடிப்பது போலிருந்தது.

கிட்டச் சென்று பார்க்கிறேன்.

அந்த ‘ஹில்மன்’ கார்!

“தவறணையில் கிடைக்கிற லாபத்திலும் இப்படி விற்பனையில் கிடைக்கிற லாபம் இரண்டு மடங்கு” என்ற நண்பன் என்னை வீட்டை நோக்கி இழுக்கிறான்.

எதிர்த்திசையிலிருந்து கன வேகமாக வந்த கார் ஒன்று எறிந்த ஒரு கண ஒளியில் கூர்ந்து கவனிக்கிறேன். ‘ஹில்மன்’ காரின் உள்ளே, தும்பைப் பூப் பரமாஸ் சால்வையால் முகத்தைத் துடைக்கிற பாவனையில் தன்னை மறைக்க முயல்கிறார், திருவாளர் முத்துத்தம்பி!

என்னுள்ளம் ஊனையிடுகிறது.

இன்னும் ஓயவில்லை. ★

(காந்தி நூற்றாண்டு விழாக் குழுவின் மட்டக்களப்பு மாவட்டக்கிளை, அரசாங்க அதிபர் திரு. தே. நேசையா அவர்களைத் தலைவராகவும், அதிபர் பி. ரி. சின்னையா அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு முன்மாதிரியாக இயங்கி வருகின்றது. மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பாடசாலை 'மாணக்கர்கள் மத்தியிலே பேச்சு-கட்டுரைப் போட்டிகளை நடத்தி' உரிய காலத்திற்கே பரிசும் வழங்கிய பெருமையும் இக் குழுவையே சாருகின்றது. இப்போட்டிகள் கனிஷ்ட, மத்திய சிரேஷ்ட என்ற மூப்பிரிவிலும், தமிழ்-சிங்களம்-ஆங்கிலம் ஆகிய மூம்மொழிகளிலும் நடத்தப்பட்டன. தமிழ் மொழி மூலம் நடைபெற்ற போட்டிகளிலே பரிசு பெற்ற பதினேழு பேச்சுக்களும் கட்டுரைகளும் 'மாணக்கரின் காந்தி' என்ற நூலிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் வயதில் மிகவும் சிறியவர்கள் இருவருடைய பேச்சுக்களை இங்கு மறு பிரசுரம் செய்கின்றோம்.-ஆர்.)

இரு காட்சிகள்

பொன். அநுரா

பொன். அநுரா மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி மாணவராவர். இவர் 1-11-59 இல் பிறந்தவர். ஏழாம் வகுப்பிலே கல்வி கற்கின்றார்.

அன்பும் பண்பும் கெழுமிய தலைவர் அவர்களே! அறிவு சார்ந்த அவையோரே! நியாயம் வழங்கும் பெற்றியரான நடுவர்களே! என் அன்பு வணக்கம் போர்பந்தர் என்னும் ஊரிலே, கரம்சந் காந்திக்கும் புத்தாளி பாய்க்கும் மகனாக, 1869 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் இரண்டாம் நாள் மோகனதாஸ் காந்தி பிறந்தார் எனத் தொடங்கி, 1948-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 30-ஆம் நாளன்று ஓர் இந்து வெறியனின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பவியா

னார் என்பது வரையிலும், தேதிகள் சிலவற்றைக் கிளிப்பிள்ளை மாதிரி ஒப்புவிப்பதினால் நாம் காந்தியின் உண்மையான சொருபத்தைத் தரிசித்தல் சாலாது.

உண்மையான காந்தியைத் தரிசிப்பதற்கு முன்னர் இரண்டு காட்சிகளை உங்கள் மனக்கண் முன் கொண்டு வாருங்கள். ஒரு காட்சி; வானும் வானும், வேலும் வேலும், ஈட்டியும் ஈட்டியும், குதிரையும் குதிரையும், யானையும் யானையும், ரதமும் ரதமும், மல்லனும் மல்லனும் பொருது

கின்ற சமாக்களத்திலே, 'ஈட்டி முனைகண்டு இமைகொட்டியவன் கோழை, அதைத் தனது இதய கீதமாக்கிக் கொண்டவன் தமிழன்' என வீறுகொண்டு எழு கின்றான் ஒருவன். அவனை 'மறத் தமிழன்' என பாராட்ட முந்து கின்றார்கள் சங்ககாலப் புலவர்கள். பிறிதொரு காட்சி: முப்படையும் துணைக்கு நிற்கும் வல்லபத்துடன், நவீன விஞ்ஞானப் போர்க்கருவிகள் தாங்கி, பாரத அன்னையை நிலத்திலே வீழ்த்தி துன்புறுத்துவதில் இன்பங் காணுகிறார்கள் ஆங்கிலேய வீரர்கள். 'அன்னையின் மானம் காப்பேன்' எனக் குரல் கொடுத்து, கோலூன்றி, மெலிந்த ஒல்லியான உருவம் ஒன்று அவ்விடம் வருகின்றது. 'கிழவா, விலகி நில்! எமது படை பலத்தை நீ அறிவாய்?' என ஆங்கிலேயர்கள் உறுமுகிறார்கள். 'உங்கள் படை பலத்தை நான் அறிவேன். அதுவும் பார்க்க ஆயிரம் மடங்கு சக்தி மிக்கது நான் அன்பு என்ற உலைக்களத்தில் வடித்து எடுத்துள்ள அகிம்சை என்னும் ஆயுதம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்' என்கிறார் அக்கிழவர். 'நீர் அரை நிர்வாணப் பக்கிரி. போர்க்களம் வந்திருக்கிறீர்! உம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள உம்மிடம் எந்தக் கேடயமும் கிடையாது' என வீரர்கள் ஏளனஞ்செய்கிறார்கள். 'உண்மை என்ற கவசத்தை நான் தாங்கி நிற்பதை நீங்கள் அறிய வில்லையா? உங்களுடைய பாவங்களுக்காகவும் என்னுடைய உடலை வருத்திக் கொள்ளும் துணிவு என்னி

டம் இருக்கிறது' எனக் கூறும் அக்கிழவர் உறுதியாக முன்னேறுகிறார். அந்த ஓடிந்த உடலிலே குடிகொண்டிருக்கும் நெடிய உறுதியைக் கண்டு படைவீரர்கள் நாணுகிறார்கள். மாபெரும் சாம்ராச்சியத்திற்கு எதிராக அக்கிழவர் தொடுத்த அகிம்சை யுத்தத்தில் அக்கிழவரே வெற்றிவாகை சூடுகின்றார். அந்தக் கிழவரே மகாத்மா காந்தி என்பதை நான் சொல்லாமலே நீங்கள் அறிவீர்கள்.

சத்தியம் அகிம்சை என்ற இரண்டு முகங்களைக் கொண்ட தர்ம நாணயத்தை உருவாக்கினார். காலதேசவர்த்தமானங்களைக் கடந்து செல்லும் மதிப்பு அதற்கு உண்டு. உலகிலே கீர்த்தி பெற்ற அநேகர் ஏதேனும் ஒரு துறையில் மட்டுமே மேன்மை பெற்று விளங்கினார்கள். இது வரலாறு பகரும் உண்மை. ஆனால், காந்தி மகானின் அன்புப் பார்வை பட்டுப் புனிதமடையாத வாழ்க்கையின் எந்தத் துறையுமே இல்லை என்பதைத் துணிந்து கூறலாம். இராஜதந்திரி, அரசியல்வாதி, சீர்திருத்தச் செம்மல், சமூகத் தொண்டர், சத்தியாக்கிரகி, விடுதலைப் போராளி, தீண்டாமையின் வைரி, மதுவின் எதிரி, மாதர் விடுதலை இயக்கத்தின் தலைமகன், குரு போதகர், மனிதாபிமானி, சர்வதேச மித்திரன், சத்திய பரிசோதகர், ஞானி, புனிதர், மகான், மகாத்மா எனப் பல பட அவர் காட்சியளிக்கின்றார். ஒல்லியான மெல்லிய உடலமைப்

புக் கொண்ட இந்தக் குறுமுனி
சாதித்தவற்றைப் போன்று
இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின்
வரலாற்றில் வேறெந்தத் தனி
மனிதனுள் சாதிக்கவில்லை.

இதனாலன்றோ, 'கங்கை நீரி
லும் புனிதமானவர்; இமயத்தி

லும் பார்க்க உயர்ந்து நிற்பவர்'
என உயிர் வாழ்ந்த காலத்தி
லேயே கோடானு கோடி மக்
களாற் போற்றப்பட்டார்.
காலத்தால் அழியாது, வெந்தழ
லால் வேகாது அவர் புகழ்.
வாழ்க அவர் நாமம்.

ஆன்மீகப்

புரட்சியாளர்

த. சிவமணி

கிராமியக் கலைகளை வளர்ப்பதில் முன்னணியில் உழைத்துவரும்
கிரேட்ட தமிழாசிரியரின் புத்திரியான த. சிவமணி அரசாடி
மகாவித்தியாலயத்தில் ஏழாம் வகுப்பிற் கல்வி பயில்கின்றார்.
இவர் 24-4-59 இல் பிறந்தவராவார்.

அவைத் தலைவர் அவர்
களே! முதற்கண் உங்களுக்கு
என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்
துக் கொள்கிறேன்.

“கத்தியின்றி ரத்தமின்றி
யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தின் உண்மைதன்னை
நம்பும் யாரும் சேருவீர்”
என்று, காந்தியின் சத்திய யுகத்
திற்கு அறை கூவப் பாடினான்
நமது தமிழ்க் கவிஞன் ஒருவன்.
ஆம், கத்தியின்றி ரத்தமின்றி
காந்தி வெள்ளையருடன் நடத்
திய போர் தான் இந்தியாவுக்
குச் சுதந்திரத்தை வாங்கித் தந்

தது. இந்தியாவில் ஒரு சாதா
ரண கிராமமான போர்பந்த
ரிலே பிறந்த மோகனதாஸ்
காந்தி இந்தியாவின் ஒப்பற்ற
தலைவராகி, மகாத்மாவாகக்
காரணம் யாது? அவர் இந்தியா
வின் சுதந்திரத்திற்காகத் தன்னை
அர்ப்பணித்துக் கொண்ட
மையே அவரைத் தனிப்பெருந்
தலைவராக்கியது. அவரின் அரும்
பெரும் சேவைகளே அவரை
மகாத்மாவாக்கியது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்கிள்கீழ்
அடிமைப்பட்டு, அல்லலுற்று
இந்தியாவை தாழ்வுற்று, வறுமை

மிஞ்சி, விடுதலை தவறிக் கெட்டுப் பாழ்பட்டுப்போன பாரத தேசத்தன்னை; வெள்ளையரின் பிடியில் அகப்பட்டுத் தனது சநாதன தர்மத்தையே இழந்திருந்த பழம்பெரும் புண்ணிய பூமியை; சுதந்திர பாரதமாய் மாற்றத் தன் உடல், பொருள், ஆவி, அத்தனையையும் ஆகுதியாக்கினார் இதலைன்றே இன்னுங்கூட வெளிநாட்டுச் சிறார்கள் இந்தியர் என்றால் அதை காந்தியின் நாடு என்கிறார்கள்.

பரம்பரை பரம்பரையாக; மரபு மரபாக; அந்நியர்கள் வாளெடுத்து இந்தியாமீது போர் தொடுத்த போதெல்லாம்; இந்தியர் பதிலுக்கு வாளெடுத்து அந்நியரைக் கலைத்தார்கள் என்றுதான் வரலாறு காட்டுகிறது. இந்த உண்மையையும், இந்தியாவின் ஆயுத பலத்தையும் கண்ட பிரித்தானிய அரசு புதியதொரு சட்டத்தை உருவாக்கியது. அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி எவரும் ஆயுதம் வைத்திருக்கக் கூடாது என்பதே அது இதலை இந்தியா தன் விடுதலைக் கான ஆயுதத்தையே இழந்தது. விடிவுக்கு வழியின்றி விழித்து நின்றது. இந்த நேரத்திலே தான் அரசியல் வானிலே காந்தி ஓர் துருவ நட்சத்திரமாகத் தோன்றினார். ஆயுதம் இழந்த இந்தியாவுக்குப் புதியதோர் போர்த் தந்திரத்தைக் கற்பித்தார். அதுவே அறப்போர். ஆயுதமின்றி ஆத்மீக அடிப்படை யில் வெள்ளையனுக் கெதிராக நடத்திய சத்தியுத்தம். ஒத்து

ழையாமை, சட்டமறுப்பு என்பன மூலம் ஆட்சியை தம்பிக்க வைத்தல். இப்புதிய போர் பாரெங்கும் கட்டியாண்ட வெள்ளையரை விழிக்க வைத்தது விடுதலை கொடுப்பதை விட வேறு வழி இல்லை என்ற முடிவுக்கும் வர வைத்தது.

அரசியல் விடுதலை மாத்திரம் பெற்றுக் கொடுப்பது அடிகளின் நோக்கமன்று. ஆன்மீக விடுதலையே அவரின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். இந்தியா மதங்களாகவும் சாதிகளாகவும் பிரிந்து கிடந்தது. அக்காலத்தில் இந்தியா ஏழ்மையின் கோரப்பிடியில் சிக்கித் தத்தளித்தது. எனவே இந்தியாவிற்கு விடுதலை வேறு துறைகளிலும் வேண்டியிருந்தது. அத்துறைகளில் அவர் ஆற்றிய சேவைகள் தாம் அவரை மகாத்மாவாக உயர்த்தியது

இந்தியாவின் ஏழ்மைச் சொரூபத்தினைக் காந்தியடிகளின் தோற்றத்திலேயே கண்டு கொள்ளலாம். அரை நிர்வாணப் பக்கிரி என்று அந்நியர் பழிக்கும் நிலைக்கு அவர் கோலம் இருந்தது. என்றாலும் நாற்பது கோடி மக்களும் அணியும் அதே உடையைத் தான் நான் அணிவேன் என்று கூறி மக்களைப் போலவே வாழ்ந்த மகாத்மா போன்ற ஒப்பற்ற தலைவர் எவருமே இவர். அவருடைய அந்நியத் துணிபகிஷ்கரிப்பு இயக்கமும், சுதராடை இயக்கமும் ஏழை மக்களின் இனிய வாழ்விற்காக ஆக்கப்பட்டதல்லவா?

அரசு வெளியீடுகள்

- தோணி வ. அ. இராசரத்தினம் - ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய
மண்டலப் பரிசு பெற்ற
சிறுகதைத் தொகுதி விலை. ரூ. 2/-
வாழையடி வாழை க. செபரெத்தினம்
-வாழ்க்கை வரலாறு விலை. ரூ. 2/-
பகவத்கீதை வெண்பா புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை
- சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற
கவிதை நூல் விலை. ரூ. 3/50
இளமைப் பருவத்திலே! எம். ஏ. ரஹ்மான் - நூல் நிலையத்
துக்குரிய சான்றிதழ் பெற்ற சிறுவர் இலக்கியம்
(இரண்டாம் பதிப்பு) விலை. ரூ. 1/25
மரபு எம். ஏ. ரஹ்மான் - உருவக்கதைகள்
(வண்ணச் சித்திரங்களுடன்) விலை. ரூ. 2
ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்
- ஈழத்தின் தற்கால இலக்கிய வரலாறு கூறும்
வரலாற்று நூல் விலை. ரூ. 3/50
அண்ணல் கவிதைகள் கவிஞர் அண்ணல்
- கவிதைத் தொகுதி விலை. ரூ. 2/25
பரியாரி பரமர் - 'சாளு'-பேஞ்சி சித்திரம் விலை. ரூ. 1/90
இலக்கிய உலகம் - வி. கந்தவனம்
- கவிதை நூல் விலை. ரூ. 1/40
காப்பியச் சொற்பொழிவுகள் - பத்துக் காப்பியங்கள் பற்றிய
ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகள் விலை. ரூ. 3/50
புதுயுகம் பிறக்கிறது - மு. தனையசிங்கம்
- சிறுகதைத் தொகுதி விலை. ரூ. 2/75
மஹாகவியின் குறும்பா - 100 குறும்பாக்கள், 'சௌ'வின்
50 சித்திரங்களுடன் கூடியது. விலை. ரூ. 1/85
ரகசீர் குழு போட்டிக் கதைகள் - போட்டி மூலந் தேர்ந்த
சிறுகதைகளின் தொகுப்பு விலை. ரூ. 1/30
வீ எஸ். பொன்னுத்துரை
சிறுகதைத் தொகுதி விலை. ரூ. 4/40
நபிமொழி நாற்பது - ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் விலை. ரூ. 1-50
முஸ்லீம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் - எம். கே. செய்யிது அஹமது
விலை. ரூ. 4-75
இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்
- தொகுப்பு நூல் விலை ரூ 6-00
ஞானப் பள்ளு - கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் விலை ரூ 4-00

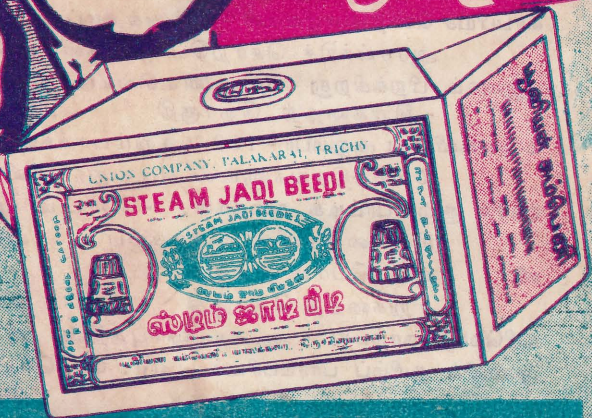
அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு-13, இலங்கை.

ஸ்டீம் பீடி ஸ்பெஷல்

புகைநார்வை
உளட்டும்
உயர்ந்த
குடி

N. B. ABDUL GAFOOR
102/2, WOLFENDHAL ST., COLOMBO-13
PHONE 34580
GRAM: GAFOORBIDI.